

*
Megjelen minden kedden.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt 50 kr.
Fél évre 2 frt 30 kr.
Negyed évre 1 frt 20 kr.
Egyes szám 10 kr.

*

HONTI LAPOK

Felelős szerkesztője: HALÁSZ FERENC.

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal
I P O L Y S Á G.

Hivatalos és magánbirde-
tések mérsékelt árszabás
szerint.

*

—•— Ipolyság, 1896. március 24. —•—

A főjegyzői kérdés.

március 23.

A vármegye első tisztviselője — mint a törvény is kimondja — az alispán; vezet, átvesz, végrehajt, foganatosít, aláír, örködik, utalványoz, rendelkezik, intézkedik, vizsgál, gondoskodik, jelentést tesz erről, arról, eljár ebben, abban, stb. Mint látjuk hatásköre széles terjedelmű. A törvény ugyan nem szól erről, de mindannyian tudjuk, hogy a vármegye első munkása pedig — a főjegyző. Minden jegyzőkönyvet ő vezet. Minden határozatot, felterjesztést, jelentést, levelet és rendeletet ő fogalmaz, és a közgyűlésen a tárgyakat — természetesen az aljegyzőkkel megosztva — előadja. Az alispáni hivatal segéd személyzetének működéseért is felelős és végül helyettese az alispánnak, ha ez beteg, szabadságon van, vagy bármiképpen akadályozva van hivatalában eljárni. A teher óriási része kétségkívül a főjegyző vállán nyugszik. Az alispán a délelőtti hivatalos órák alatt annyira igénybe van véve a különböző felekkel, községi deputációkkal és

tisztelgések fogadásával, hogy ő csak utasításokat adhat a legtöbb esetben, de magának fizikai ideje sincs dolgozni. A dolog, a munka terhe tehát nagy részben a főjegyző vállaira nehezedik. Ez okból tartjuk kiváló fontosságu kérdésnek a főjegyzői állás betöltését, a mely az áprilisi közgyűlésben — ha az alispáni széket a törvényhatósági bizottság bizalmából Czibulya főjegyző fogja elfoglalni — szintén napirendre kerülhet. És épen azért, mert a főjegyzői állással annyi munka van összekötve, épen azért mert a főjegyzőség annyi szorgalmat igényel, mert az a férfi tetterejét egészen igénybe veszi — csak oly férfit tüntethet ki a megye közönsége bizalmával, ki egy negyed századot már a munkában, a fásasztó, nehéz munkában töltött el s ki ennek dacára fáradtnak még se érzi magát, hanem az ifju szorgalmával és ambíciójával és a férfi tapasztalatával és körültekintésével szolgálja elismerésre méltóan a vármegyét. E férfi — ki ne sejtene előre — Tóth Lajos, az árvaszék jeles elnöke. Egy negyed század-

nál több, hogy Tóth Lajos pályáját a megyénél megkezdette. Számos évet töltött a járásokban, ismeri a községi ügyek legapróbb részletét. Majd az árvaszékhez került, s hogy a honti árvaszék oly jó hirnek örvend, azt első sorban neki köszönhetjük. Mint hosszú időn keresztül az árvaszék ülnöke huzta az igát, huzta panasz nélkül, türelmesen. Megesett vele a malőr is, hogy a politikai konstallációk folytán, két ízben is háttérbe szorult és a ranglétrában nem mehetett előre, de a kinek a munkában továbbra is csak az volt a jelszava: előre! Mint ülnöknek alkalmas nyílt, az egyes községek előjáróságával és vezető embereivel megismerkedni, s így biztos szem van a községek megbízható elemeinek kiválasztásában. Nagy szolgálatot fog ő tehetni e jártasságával a községi adminisztráció javítására, mert bármint kicsinyelik is egyesek e kérdést, — be kell ismernünk, hogy a községi adminisztráció tisztasága és megbízhatósága az alapja a jó kormányzásnak.

Szerencsének mondjuk tehát a vármegyére azt, ha Tóth Lajos, a munkának e ki-

Az ördög bibliája.

Minden eluszott. Egyetlen szoba,
A gazdag urnak végső otthona,
Elkallódott az ősi nagy vagyon,
Pedig Kevény volt ur e tájakon.
A vidám esték, a vidám cimborák
Itták, ették el talán vagyonát?
A legkevesbé. Vidám társaság
Ritkán kereste fel Kevény lakát,
S ha fölkereste, csak azért vala,
Hogy forgattassék az a biblia,
Mely e földön annyi bajt hozott.
Nappal, vagy éjjel, bármennyi időn,
Vagyon a annak martaléka lön!...

Minden eluszott. Az ősök lakát
Néhány nap múlva horda lépi át,
És ő maga nem térhet sehova,
Nincs ismerőse, nincsen otthona;
Ambár azok, a míg kopaszthaták,
Fennem dicsérték, ah a jó barát
Mind ilyen, minő csak te vagy Kevény,
Kihajtanák, ha jönne a szegény.
Észébe jutnak az elmúlt idők,
Igen tisztelt ur volt ő azelőtt,
Most későn látja be, hogy a zsebet
Imádták benne a jó emberek.
Addig gondolt a multra a szegény,
Míg hirtelen csak esze pusztul... mén,

És mivel már oly rég nincs partnera,
Az ördögöt hívja, jöjjön maga:
„Lüny hát elő, forgattam bibliád,
Számomra egyszer már tehetsz csodát.”
(Ézt ismétellen háromszor kiáltja
Kevény ki, ám az ördögöt nem látja.)
Nem jó az ördög. „Lehetetlen az,
Hogy számomra nem nyujtanál vigaszt,
Hisz vagyonomat neked áldoztam,
Eluszott mind az ördög biblián;
Miképp is tudnám elfelejteni,
Hogy mennyit lehet játszva vesztetni.”
Nem jó az ördög. Kevény fölkiált
„Mért nem választám inkább a halált?”
Majd örömsugár villan meg szemén,
Hogy megjelent, azt véli a szegény,
„Eljöttél mégis, hálás vagy tehát,
Hogy oly soká forgattam bibliád?”
(A bibliád, hisz az volt az oka,
Hogy a Kevénynek vagyon a oda.)
Boldog vagyok ez egyszer, mondhatom,
A legnagyobb ur lett a partnerom.
Zöld alsó, felső, most jött meg az ász,
Vigváz az ördög, megfogtalak, vigváz!...
Mostan te osztod. Játszmánk jól folyik,
Igy elfolytatnám mind halálomig,
És pénzed, ördög, szépen elnyerem,
Hogy nyerjek, még nem esett meg velem.
De menni készülsz? Oh ne tedd meg azt,
Hisz bibliád nyujtott nekem vigaszt,
Most a midőn ily elhagyottan itt

Tengetem éltem végső perceit...
Játszunk tovább csak. Jól esik nekem,
Hogy nyerni tudok földi éltemen,
És elnyerem mind a te pénzedet,
Énnél nagyobb szerencsém nem lehet.
Én osztom most... De már te távozol,
Ne menj el ördög, rám így gyászt hozol!
Felálni véli most az ördögöt,
Érejt gyűjti, aztán így dörög:
„Elég neked, ám nem elég nekem,
Ugyis mindent el kellett vesztennem,
És elszakadt a végső kötelek,
Elvesztettem családom mindenét,
Egyes-egyedül bibliád miatt”...
Tovább már csak érthetlen szót rebeg
Eluszott vagyon... kártya... és sebek...
A melyek sulva nyomja őt agyon...

Neki soká nem fájhatott nagyon
A régi bánat, mert holtan esett
Össze szegény szobája közepett...
NEDECZKY PÁL.

Az asszony a közmondásban.

(Mutatványok egy műből.)

Dr. Margalits Ede, egyetemi tanár, nagyobb szabású könyvet bocsát közre „Magyar közmondások és közmondásszerű szólásmódok” cím alatt. A most már hőzapot pótló s rendszeresen összeállított mű tíz füzetben fog megjelenni s a szer-

próbált bajnok a fölcseréli a nyugalmas árvaszéki elnöki széket a főjegyzői állással, a mely állás őt a fokozatos, a lépcsőzetes előmenetel alapján is megilleti, miután Forster Frigyes első aljegyző, tb. főjegyző — a kin az előmenetel sora ujjal rajta lenne, — gyengélkedő egészségi állapotára való tekintettel most sem kíván pályázni az exponáltabb főjegyzői állásra. Rangban és anyagi jutalmazásban alig számbavehető előny fog neki kijutni; de kijut annál több — a munkából. Ha a törvényhatósági bizottság bizalma benne öszpontosul, és Tóth Lajos a zaklatott, a terhes főjegyzői állást elfogadja, úgy ő áldozatot fog hozni, de erősen hisszük, hogy ő az áldozatot megfogja hozni, mert a megye őt most a központi kormányzatban nem nélkülözheti.

Ha megüresedni talál az elnöki szék az árvaszéknél, hogy ezt ki fogja betölteni — ebben is azt hiszem oly egyértelmű esz a megállapodás, hogy fölösleges e kérdést bővebben tárgyalni.

Nagyon sajnálnók Tóth Lajos esetleges távozását az árvaszéktől, ha nem tudnók, hogy az ő helyét Paczolay Gyula, az árvaszék mostani elnökhelyettese e kipróbált, szilárd jellem, e pontos lelkiismeretes hivatalnok, e nagy munkaerő fogja elfoglalni, ki fog módot és alkalmat találni arra, hogy elnöki állásában is a munkából kivegye magának az orosz-lánrészt. Önként következik azután az előmenetelekből, hogy

zónél (Budapest, Huszár-utca 6. szám) rendelhető meg. Dr. Margalts Ede tavaly már adott ki egy ily gyűjteményt, de latinul, amely a külföldön élénk feltűnést keltett. Művének első mutatványive most jelent meg s ebből egész bátran lehet arra következtetni, hogy az ő közmondás-gyűjteménye az összes eddig megjelent ily irányú könyveket messze túlhaladja.

A mutatványivben az „Asszony“-ra vonatkozó közmondások nyole hasábra terjednek s meghaladják a háromszázat, ami azt mutatja, hogy az emberek általában megszólták az asszonyt, mert hát a közmondások e táborában alig van valami jó az asszonyszemélyekről, ami kétségtelessé teszi, hogy a közmondások a férfiktól eredtek, ámbár talán az asszonyok sem mondtak volna sok dicséretet az — asszonyokról.

Hogy mennyiben van igazuk a közmondásoknak, azt az asszonyok elbírálása alá bocsátjuk s mi ezuttal annyival is megelégszünk, hogy mutatványokat adjunk azokból, a melyek olyan élesek, csipősek és részben talán igazságtalanok is, mint a nők nyelve.

Ime, itt vannak a válogatott s kellőmetlen izű közmondások:

több állást kell majd a törvényhatósági bizottságnak az áprilisi közgyűlésben betölteni.

Nem akarok mindezekre kiterjeszkedni, mert hisz akkor a törvényhatósági és a kijelölő bizottság jogaiba vágnék. A főispán elnökléte alatt el fogják azok végezni feladatukat körültekintően és tapintatosan, minden pártpolitikai szempontot mellőzve — csak a közügy, csak a vármegye érdekét tartva szem előtt, a mely közérdek a legjobban ki lesz elégitve a mostan fennálló körülmények között, ha a tisztviselői állások betöltésénél az arra hivatott tényezők a fokozatos, a lépcsőzetes előmenetel elvét viszik keresztül.

Egy m. biz. tag.

Az új szőlőtörvény.

A filoxéra által elpusztított szőlők felújításának előmozdítására a törvényhozó testület által elfogadott nagyszabású törvény kétségkívül új korszakot alkot a magyar szőlőszet és borászat terén, ha annak előnyeit a földmivelő osztály is felismeri s az abban biztosított részletfizetési kölesöntől idegenkedni nem fog.

Ámde ne feledjük, hogy a magyar agrikultura ezen a legfontosabb ágán a szőlőszeten nem egyedül a nagyreményekre jogosító törvény fogja az előnyöket létesíteni: kell ahhoz még azok összműködése is, akik az eszmének diadalra juttatását szellemi, erkölcsi és anyagi áldozattal is előmozdítják, és nemcsak a szőlőültetésnek, de a kölesönnek is reklámot csinálnak.

A kölesönvevő 5 évig, vagyis addig, míg a fölvevő kölesönből beállított szőlő

Amit az ördög végbe nem vihet, vén asszonyra bizza.

A szép asszony a szemnek paradicsom, az erszénynek purgatórium, a léleknek pokol.

Az asszony egy hiten van a lóval; mind a kettő kifog az emberen, míg kifoghat.

Ártalmas a háznál: haragos asszony, sűrű füst, lyukas tál.

Akkor higgy az asszonynak, mikor már nem bírja átlépni a kerékvágást.

Asszonysírásnak, eb szomorúságnak soha sem kell hinni.

Asszonyból, rosszból, uborkából mindig jobb a kisebb.

Asszonynak könnye gonoszásznak fűszerszáma.

Asszonyt, vásznat ne végy gyertyafényből.

Diófának, szárnak, asszonyembernek verve veszik hasznát.

jövedelmezővé nem válik, sem tőke részletet, sem pedig kamatot nem fizet, hanem az ezen kedvezményes évekre eső 5.25%-li kamat, mint hátralék a tőkéhez iratván, az így összegyűlt kamatok és annak kamatai 15 egyenlő részre felosztatván, ugyancsak 15 egymást követő évben 5.25%-li kamattal fizetendő vissza.

Meg kell azonban említenem, hogy a törvénybe becikkelyezett egyetemleges kötelezettség óriási akadályokat fog gördíteni, sőt magát az eszmét is romba döntheti; mert azt tudjuk, hogy hazánkban egyetemleges vagy szövetkezetes kötelezettségen alapuló eszmék a lehető legrosszabbra emlékeztetnek vissza.

Lényeges kiegészítést nyert volna az 5. §. 3. bekezdése akkor, ha az elsőrendű hegyvidékeknek biztosított előnyök egyidejűleg a másodrendű hegyvidékeknek is biztosítottak. Mert ennek hiányában erős a gyanum, hogy a Hontmegye kitünő bortermő hegyei, amennyiben megyénk a tjavaslat indokolásában felsorolt megyék közé sem volt felvéve — árván maradnak. Pedig *Ipolyságtól* kezdve *Ipolyszakállos* tulát, *Hont-Börzsöny-Ganád*, *Vámosmikola*, *Bél*, *Ipoly-Pásztó*, *Zalaba*, *Szalka*, *Letkés*, *Szob* és *Nagygyaros* vidékén oly borkat termelnek és termelnek itt-ott már ma is, a melyek az elsőrendű vidék boraival is versenyezhetnek.

A kölcsöntőke részletek és kamatok visszafizetésének esedékességét korlátozó 9. §. 2-ik bekezdésének ugyanazon évi december 1-re leendő megváltoztatását a felsőháztól várjuk. Mert a gyakorlat igazolja, hogy a szőlő termőképességét ötödik évben megállapítani alig lehet, mert a beállított szőlő anyai ötödik évében csak részben fejlődtek ki annyira, hogy azokon a metszés nagyobb termésre volna eszközölhető.

Egy asszony sem szemérmes a sötétben.

Egy lud, két asszony egész vásár.

Ifju asszonyon, malmon gyakori az igazítás.

Jó, hogy két nyelvet nem adott Isten az asszonynak.

Két asszony heti vásár, három asszony országos vásár.

Mosolygós asszonynak, görhes lónak, világos felhőnek nem kell hinni.

Nem titok amit két asszony tud.

Nyelve veri meg az asszonyt.

Sohasem lehetne eltűnni az asszonyt, ha a világ a fától is szaporodnék.

Sok só a lében, sok szó az asszonyban türehtetlen.

Tüznél, tongernél asszonyi állatnál gonoszabb nem lehet.

De ellenkezésbe jön a kölcsön részletek visszafizetésének esedékessége magával a természettel is, mert áll az: hogy ha valaki október 1-re akar borából pénzelni, annak a szüretelőst szeptember közepe táján kell végrehajtania. Hogy pedig szeptember 2-ik felében jó bort szűrni nem lehet, az bizonyításra nem szorul. Mi lesz tehát az adós termelővel? Az, hogy ki lesz szolgáltatva az uzsorának, boráért pedig annyit sem kap, amivel a kölcsön évi részletét kifizethetné.

Mint hogy pedig a javaslat célirányos végrehajtásának alapfeltétele a vadszőlő alany és dugvány termeléstől és ennek az országban való terjesztésétől függ, ennél fogva a földművelésügyi kormány által eddig fenntartott vadszőlő-alany és dugvány termelő telepek nagyobbitására, fejlesztésére és újak felállítására volna szükség. Mert ezen törvényt vadszőlő-alany és dugvány nélkül végrehajtani annyit jelentene, mint a faiskolákat apró csemete nélkül fejleszteni.

Ebben az egyben tehát a kormány ne hagyja magára a társadalmat, hanem inkább még konkuráljon vele, csak úgy tudja arra a jó indulatra bírni, hogy az még ellenségének is jó és életképes alanyt és dugvesszöt adjon el.

Az új irányu szőlőmivelés népszerű gyakorlati ismeretek terjesztését díjazással egybekötött munkás tanfolyamok rendezésével kívánja a tjavaslat előmozdítani.

Ámde legyen ezen eszme a gyakorlat eszméje. És rendeztessenek ezen tanfolyamok községenként, vagy legalább néhány községből összeállított körönként, hogy azokban a község minden embere 14 évtől fölfelé résztvehessen, mert jó munkást csak úgy nevelhetünk, ha a paraszt fiut már 14—15 éves korában avatjuk bele a különböző ojtási és szőlőmivelési munkákba: míg másrészt egyesek egyéni értékét és jóakaratu indulatát kitudván, előmunkásoknak felnevelhetjük. Ezen eszme azonban csak úgy oldható meg célirányosan, ha a magas kormány a szőlőszeti és borászati vándortanítói állásokat megyénként, esetleg vidékenként szervezi és a kinevezetteknek szoros kötelességévé teszi, hogy a megyéjüket szőlőojtás, szőlőültetés, metszés, permetezés, gyéretés, szóval a szőlőkultúra minden munkájában bejárják, és egy-két községből összeállított körönként előadásokat tartsanak.

Különösen érzi ennek hiányát megyénk elhagyatott délvideke, ahol igen sok kitűnő fekvésű szőlőhegy parlagon hever.

Hogy pedig az eszme megvalósuláshoz vezessen, ajánljuk az eszmét megyénk gazd. egyesületének és vidékünk érdekelt birtokosainak, hogy lépjenek érintkezésbe megyénk azon vezérférfiival, akik ezen eszmének érvényt szerezni képesek.

Raksányi Géza.

Innen—Onnan.

— Karcolatok. —

Mi a bejárás? Zárt helyre vezető nyílás. (Kapu, ajtó, korlát.) Mi a kijárás?

Nyílás, (ajtó, kapu, korlát, stb) melyen keresztül valamely helyről kijárni szoktak. Hogy lehet tehát az ipolysági vasuti indóház pénztárára — a nélkül, hogy valami korlátokkal elzárt nyílás lenne előtte, a melyen keresztül be- és kijárni lehetne a szegény passaséroknek — nagy okosan felírva az egyik oldalon: *bejárás*, a másikon pedig: *kijárás*!

Egy folyóirat szerkesztősége pályadíjat tűzött ki az alább következő idegen szavak kiküszöbölésére, illetve megmagyarosítására. Mi néhánynak megpróbáljuk a helyes megfejtését megadni. Pályázni, azonban nem pályázhatunk, mert a mi ajánlott magyar szavaink közül néhányat csak — Hontban értenek meg.

Jargon — korponai.

Demagóg — ő

Bürokrata — egy törvényszéki ur.

Imponálni — tudnak nálunk, de leginkább azok, kiknek nincs mivel.

Kuplé — Fritsch.

Apokrif — az a mindent visszaszívó, bocsánatot kérő nyilatkozat, a mit az a bizonyos „lovag” aláírt.

Szalon — szalonna, miután mi e környéken — néhány házat kivéve — csak evvel birunk.

Paradoks — hogy Czibulya László akar lenni, mikor már fö- volt.

Dilemma — mikor nem tudja valaki, hogy alispánnak, vagy csak főjegyzőnek pályázzon?

Naiv — ki elhiszi, hogy Hontban az a néhány felizgatott kedély már teljesen nyugodt.

Reklám — az a bizonyos honti „ring” élt vele, a mely egyik a másiktól tejesette, hogy kitűnő „minta” tisztviselő.

Sport — mikor a sági piacon a teheneket itatni hajtják.

Szubtilis — egy urnak a füle.

Verzió — rendszeren sokféle. Most azonban az áprilisi választásokat illetőleg — csak egyféle.

Banális — azt hallani, hogy X. barátunk megint pályázik.

Brüszk — módon utasított vissza minden munkát egy tisztviselő, a mig hivatalban volt.

Cinikus — mikor valakinek bőven telne, és még se hord nyakravalót.

Pikáns — a sajt és a szerelem.

Triviális — olykor-olykor Móric és T. bácsi vicee.

FAGYOS SZENT.

A h é t r ő l.

— Horváth Béla főispán e hó 12-én és 13-án hivatalos ügyek ellátása végett Selmecen időzött. Az első napon a közigazgatási és előkészítő bizottság ülésén elnökölt, 13-án pedig fekete díszmagyarban a törvényhatósági bizottsági gyűlést vezette. Mint selmeci laptársainkból értesülünk, a főispán szociális érintkezéseiben is ovációk tárgya volt.

— Szabados Béla zeneművészünknek a napokban Esztergomban volt igen szép, közvetett sikere. Egyik legkedvesebb tanítványa, *Perényi Margit* ének-művész nő tartott hangversenyt szülő városában Esztergomban, kinek felléptéhez Szabados Béla zongorakísérettel asszisztált. A művész nő mellett

lett Szabados Béla, a mester is közérdeklődés tárgyát képezte.

— **Primícia.** Mult vasárnapon Szentén Lukács János tartotta első szent miséjét. Az egyházi szertartást vig lakoma követte, melyen a diszes közönség sorában az új pap pályatársai közül Kudora János, Szecsey Ferenc, Reuda Ferenc plebános és Jaross Károly káplán vettek részt.

— **Szomorú rovat.** Unatényi István helybeli jónevű iparos e hó 20-án 49 éves korában elhalt. Tetemeit vasárnap helyezték nyugalomra részvét mellett.

— **Tüzek.** A napokban Keviczky Dániel magyaradi fürdőtulajdonos gőzmalma eddig még kinyomozhatlan okból kigyulladt. A malom biztosítva volt ugyan, de Keviczky kára körülbelül tizezer forint. — E hó 18-án Barátiban is két ház lett a lángok martaléka.

— **Özvegyasszony háza ostrom alatt.** Vakmerő éjjeli támadás hírével közli velünk felső-terényi tudósítónk. Özv. Podhorszky Györgyné ismert földbirtokosnőnek rövid idő alatt két izben megostromolták a házat ismeretlen gonosztevők. Az első éjszakán közápor omlott be az ablakon iszonyu robajjal. Egy—egy ködarab 5—8 kilogramm súlyos volt s izé-porrá zuzta az értékes butorok nagy részét. Három nappal később az özvegy lefekvése után kevéssel lövés dördült el, az ablak esőrömpölve összetört s a falba meg a butorokba golyók, szögek, vasdarabok furódtak. Az ágy szerencsére olyan helyen állt, hogy a lövés nem érthette. Podhorszky né gyanújára letartóztatták elbocsátott eselődét, kik ellen sok terhelő adat merült fel, de ők tagadják, hogy az ostromban részük volna. A nyomozást minden irányba folytatják.

— **Ritvális vérvád az esküdtek előtt.** A nemrég öngyilkossá lett Adler Ignác garam-kis-sallói lakosnak *Füzi* János zselizi rom. kath. káplán ellen indított sajtóperében közöltük, hogy az aggastyán gyermekei a btkv. 273. §-a alapján a sajtóügyi eljárás folytatását kérték. A budapesti kir. sajtóbiróság e hó 26-ára, a jövő csütörtökre tűzte ki az esküdtszéki tárgyalást mely iránt mindenfelől nagy érdeklődés nyilvánul. A bevádolt lelkész a „Magyar Állam” szerkesztője Hortoványi József ügyvéd és országgyűlési képviselő fogja védeni. Hortoványi e napokban folyamodást intézett a sajtóbirósághoz, kérve néhány tanunak a tárgyalásra való beidézését. E tanuktól az inkriminált közleményben foglalt állítások valóságát kívánja beigazolni. Többek között azt is bizonyítani akarja, hogy Balázs Juliska holttestének megtalálását követő napon Adler Ignác szomszédságában tűz ütött ki s hogy megfelel a valóságnak az az állítás is, hogy Adlernál a kis leány el-tünése napján „három kocsiira való zsidó és egy sakter is volt.” A sajtóbiróság a védő kérelme felett holnap fog határozni. Beidézték az esküdtszéki tárgyalásra Kis-Salló községének előjáróit és Nigrovics Bertalan tb. főszolgabíróit is, akikkel — mint erkölcsi tanukkal — a magánvád bizonyítani kívánja, hogy Adler Ignác aki tiz esztendőn át lakott a községben, tisztességes ember volt.

— Szini és daleste. A korponai állami elemi leányiskola, és a községi államilag segélyezett felső népiskola tantestülete növendékeikkel 1896. é. április 6-án Korponán a városi vendéglő nagytermében *szini- és dalestélyt* rendez. Az előadást tánmulatság követi. A tiszta jövedelem a fentnevezett két tanintézet számára az énektanításhoz szükséges taneszköz (harmonium) beszerzésére fog fordítani. Belépti díjak: az első négy sorban számozott szék 1 frt, a többi 50 kr., gyermekjegy 20 kr. Műsor: 1. Az esteli harang. Vegyes kar. Előadják: a felső népiskola és az állami leányiskola tanulói 2. Az öreg vándor. Szinmű 2 felvonásban Ágai Adolftól. Mezei Gábor birtokos Senkó Gyula. Bertí, Lujza, Feriko gyermekei Javorka János, Lukácsy Alma, Eggenhofer Ferenc. Erzsike, árvalány Schultz Ida. Ambrus egy öreg vándor Ringwald Géza. Bumbum, sztrázsameter Spitzer Vilmos. Kardos honvédtiszt Hutván Jó-

zsef. Népség és katonák. Történi falun 1849-ben, háboru idején. 3. Szomorú vég Szavalja: Chluda Kornélia, az állami leányiskola növendéke. 4. A kuruzsoló huszár. Vigjáték egy felvonásban. Marostőiné, gazdag falusi földbirtokosnő Bertán Irma. Mariska, Gyula gyermekei Gyarmek Mariska, ifj. Eisert Pál. Tószegi Malcsi, Tószegi Pál rokonai a közeli városból Hoffmann Gizella, Kliment Béla. Füredi Mihály, Füredi Dezső, Füredi Giza a falusi tanító gyermekei Plózer Ferenc, Ringwald Kálmán, Fuchs Erzsike. István, urasági huszár Ring Frigyes. Kati szobaleány Mrász Linka. 5. Induló. Vegyes kar. Előadják: a két intézett tanuló. 6. Élőkép: „Jakob álma“. Közreműködnek: Jakob Lukácsy Alma. Angyalok: Hruskovics Katinka, Lange Mariska, Lövy Ilonka, Turnay Mariska Vigh Hermin.

— Majdnem hihetetlen, milyen nagy mérveket ölt néhány hét óta helybeli és környékbeli kereskedőinknél a kerti magvak forgalma. De ne is csodálkozzunk, hogy oly rendkívüli módon karolja fel a kertészkedő közönség a *tokokba zárt* magvakat, ha tekintetbe vesszük ezeknek úgyszólván meglepő eredményeit. Mert hát csakugyan kitűnőknek kell azoknak a Mauthner-féle magvaknak lenniök, ha egyes melegágyi fajtáknak u. m. kalaráb, retek, ugorka stb.-nek kész terményeit már most ott látjuk számos asztalokon. Az ilyen korai konyhakerti termények nem csak kellemes ujdonságot képeznek a családban, a hova odavarázsolják a szép évszakot, hanem a hivatásos kertészeknek, kik korai termények előállításával foglalkoznak, tetemes jövedelmi forrást teremtenek és nem tagadjuk, hogy kereskedőink a tokokba zárt Mauthner-féle magvak forgalmazása által az üzletnek kerteszeti ágazatát a haladás medrébe terelték.

1245. 1896. tlkvi szám.

Hirdetmény.

A m. kir. igazságügyminiszter 1896. évi február hó 29-én 7156. 1896. I. M. sz. a. elrendelte, hogy az ipolysági kir. törvényszék mint tlkvi. hatósághoz tartozó Ipolyság község tlkjkönyveibe fölvevett mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. évi 29., az 1889. évi 38., és az 1891. évi 16. t.-cikk, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t.-cikkben szabályozott eljárás és ezzel kapcsolatban a tlkjkönyvi bejegyzések helyesbítése foganatosítsák.

E célból a helyszini eljárás a nevezett községben 1896. évi május hó 4-én fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1. mindazok, a kik a tljkvek-

ben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a tlkvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;

2. mindazok a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de tlkvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átíratásra az 1886. évi 29. t.-cikk. 15–18. és az 1889. évi 38. t.-cikk. 5. 6. 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezní iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, a vagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el, és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert

különbö jogaikat ezen az utón nem érvényesíthetik, és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellen esetben bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kir. törvényszék tlkvi hatóság Ipolyság, 1896. évi márc. 17.

Zubovich Román,
kir. törv. bíró.

Árverési hirdetés.

A bars-füssi birtokon levő gazdasági felszereléséből, tehenészetemet, mely áll 35 drb pinegauri telivér tehén és borjuból, — továbbá 16 drb növendék marhát, vagy 10 drb fajtenyész kancát ménesemből, két hintót, több gazdasági holt felszerelést, nyári vendéglői helyiségnek igen alkalmas 3 szobás emeleti terasszal ellátott igen diszes faszerkezetű pavilont s 2300 méter hosszúságú keményfa oszlopos korlátját

1896. évi március 25-én reggeli 9 órakor FÜSSÖN megtartandó önkéntes árverésen szabadkézből eladom.

Venni szándékozók a tárgyakat bármikor megtekinthetik Füssön.

LIPTHAY GUIDO,
cs. és kir. kamarás.

El nem mulaszthatom a nagyérdemű közönség figyelmét, a mostan kímérés alatt levő valódi

oportó boromra

felhívni, mely bor méltóságos Jankovics Ernő ur lontói pincéjéből került ki és kitűnő minősége dacára igen jutányos áron mérem.

Tisztelettel

Lengyel Ferenc,
honti vendéglős.